

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

II СЕСІЯ IX СКЛИКАННЯ

РІШЕННЯ

02.11.2023 № 4281/4322

Про звернення Київської міської ради до Кабінету Міністрів України щодо недопущення порушення Конституції України та законів України в частині гарантування достатнього рівня оплати праці державних службовців

Відповідно до статей 22, 43, 48, 118 Конституції України, статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закону України «Про столицю України – місто-герой Київ», враховуючи статті 4, 5, 7, 50 Закону України «Про державну службу», Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Направити звернення Київської міської ради до Кабінету Міністрів України щодо недопущення порушення Конституції України та законів України в частині гарантування достатнього рівня оплати праці державних службовців, що додається.

2. Оприлюднити це рішення Київської міської ради у спосіб, визначений чинним законодавством.

3. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань регламенту, депутатської етики та запобігання корупції.

Київський міський голова

Віталій КЛИЧКО

Додаток

рішення Київської міської ради

від *02.11.2022* № *488/22*

ЗВЕРНЕННЯ

Київської міської ради до Кабінету Міністрів України щодо недопущення порушення Конституції України та законів України в частині гарантування достатнього рівня оплати праці державних службовців

Відповідно до статті 23 Загальної декларації прав людини, затвердженої Генеральною Асамблеєю Організації Об'єднаних Націй 10 грудня 1948 року кожний працюючий має право на справедливу, задовільну винагороду, яка забезпечує гідне існування людини, її самої та її сім'ї, і яка в разі необхідності доповнюється іншими засобами соціального забезпечення.

Частина перша статті 6 Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права, що ратифікований Україною у 1973 році, регламентує, що держава визнає право на працю, що включає право кожної людини дістати можливість заробляти собі на життя працею, яку вона вільно обирає або на яку вона вільно погоджується. Держави, що беруть участь у цьому Пакті, роблять належні кроки для забезпечення цього права.

Статтею 22 Конституції України визначено, що конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані. При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу чинних прав і свобод.

Статті 43, 48 Конституції України гарантують кожному право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку особа вільно обирає або на яку вільно погоджується. Кожен має право на належні, безпечні і здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом, на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг, житло.

Згідно зі статтею 5 Закону України «Про державну службу» правове регулювання державної служби здійснюється Конституцією України, цим та іншими законами України, міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, постановами Верховної Ради України, указами Президента України, актами Кабінету Міністрів України та центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.

Відповідно до статей 4, 7, 50 Закону України «Про державну службу» державна служба здійснюється з дотриманням принципів верховенства права, законності, професіоналізму, патріотизму, добросовісності, ефективності, політичної неупередженості, прозорості, стабільності.

Держава забезпечує достатній рівень оплати праці державних службовців для професійного виконання посадових обов'язків, заохочує їх до результативної, ефективної, добросовісної та ініціативної роботи.

Державний службовець має право на оплату праці залежно від займаної посади, результатів службової діяльності, стажу державної служби, рангу та умов контракту про проходження державної служби (у разі укладення).

До того ж стаття 9 Кодексу законів про працю України вказує на недійсність умов трудових договорів, які погіршують становище працівників, в тому числі і щодо умов оплати праці, порівняно з законодавством України про працю.

На сьогодні існує ряд актів і проектів актів різних органів державної влади, спрямованих на реформування системи оплати праці державних службовців: розроблені проекти законів, прийняті постанови Кабінету Міністрів України.

Одночасно спостерігається неузгодженість дій цих органів, відсутність однієї чіткої політичної, правової позиції та стратегії.

Так, з метою зміни системи та підходів до регулювання оплати праці у сфері державної служби шляхом запровадження прозорої системи оплати праці державних службовців на основі класифікації посад державної служби, посилення ролі посадового окладу, впровадження системи грейдів, розроблено проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну службу» щодо впровадження єдиних підходів в оплаті праці державних службовців на основі класифікації посад» (№ 8222 від 23.11.2022).

Водночас 15 вересня 2023 року за № 10000 зареєстровано у Верховній Раді України проект Закону України «Про Державний бюджет України на 2024 рік».

Прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 23 жовтня 2023 року № 1109 «Про підготовку до запровадження умов оплати праці державних службовців на основі класифікації посад у 2024 році».

На основі аналізу законопроектів і презентаційних матеріалів, розміщених на сайті Міністерства фінансів України, спостерігається наявна необґрунтованість та диспропорція в умовах оплати праці державних службовців різних органів виконавчої влади, передусім місцевих органів виконавчої влади.

Так, директор департаменту виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), який виконує основні завдання високого ступеня складності, пов'язані з багатогалузевістю, багатофункціональністю структурного підрозділу, прирівнюється в оплаті праці до головного спеціаліста центрального органу виконавчої влади, який виконує типову роботу, зазвичай автоматизовану та чітко регламентовану.

Головні спеціалісти у структурі виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) прирівняні в оплаті праці до працівників, які виконують функції з обслуговування у центральних органах виконавчої влади.

Слід зазначити, що багато років діяла система оплати праці, яка була встановлена постановою Кабінету Міністрів України від 09 березня 2006 року № 268 «Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників апарату органів виконавчої влади, органів прокуратури, судів та інших органів», суть якої полягала в тому, що Кабінет Міністрів України

затверджував структуру умов оплати праці (схеми посадових окладів) працівників органів виконавчої влади, які розташовані у місті Києві, окремими додатками та/або виділенням в окрему категорію посадових окладів, враховуючи спеціальний статус міста Києва, установлений статтею 133 Конституції України.

Тобто з огляду на столичний статус міста Києва посадові оклади працівників Київської міської державної адміністрації, територіальних та місцевих органів виконавчої влади на території міста Києва порівняно з обласними державними адміністраціями були вищими.

Зазначений фактор знівельований у нових підходах до умов оплати праці державних службовців в місті Києві.

Крім того, невиправданим кроком, на наш погляд, є вилучення зі структури заробітної плати надбавки за інтенсивність, оскільки проведення реформи децентралізації в Україні, основною метою якої є передача значних повноважень від центральних органів до органів місцевого рівня, передбачає надання якісних послуг членам територіальної громади та повинна враховувати інтенсивність праці, що зумовлена такими чинниками: фактичним населенням міста Києва, розміром території міста Києва, величиною валового регіонального продукту міста Києва, кількістю адміністративно-територіальних одиниць тощо.

Ситуація, яка може скластись у разі прийняття та запровадження необґрунтованих, невважених та таких, що порушують конституційні основи гарантування соціальних та економічних прав громадян, принципи державної служби, права державних службовців, змін умов (системи та розмірів) оплати праці та соціально-побутового забезпечення, а отже, змін істотних умов державної служби, унеможливить якісний добір кадрів у місцеві органи виконавчої влади, збереження колективів висококваліфікованих працівників, негативно вплине на результати роботи та ефективність державних службовців, спричинить звільнення кваліфікованих кадрів.

Враховуючи зазначене, вважаємо за необхідне переглянути підходи до умов оплати державних службовців місцевих органів виконавчої влади з метою недопущення порушення вимог законодавства і збереження задекларованих конституційних гарантій.

Київський міський голова

Віталій КЛИЧКО